

► Natuurhistorisch Museum: levenslessen van

‘Luiaard verspilt

Wie weet er meer over *mindfulness* dan een luiaard? En *social distancing*: een term die wij voor corona amper kenden, is voor de rat gesneden koek. Zij mijden zieke soortgenoten als de pest. In het Natuurhistorisch Museum ‘vertellen’ vanaf zaterdag vijftientig opgezette dieren over thema's die menselijk klinken, maar die ook in het dierenrijk voorkomen.

Jorien de Wit
Rotterdam

Denk aan onderwerpen als integratie, grensoverschrijdend gedrag en emancipatie. In de expositie *Het best in ons* houden dieren ons een spiegel voor. Want actuele onderwerpen waar mensen soms een meningsverschil over hebben, kunnen in het dierenrijk al heel gewoon zijn. „Het idee is dat we er ook iets van kunnen leren”, vertelt initiatiefnemer en curator Johan Idema.

„Wij hebben als mens allerlei opvattingen over nieuwe ontwikkelingen, bijvoorbeeld over twee ouders van hetzelfde geslacht. Dat is voor sommigen een punt van discussie, maar bij de albatros komt dat al gewoon voor. Het is verfrissend, verrassend en soms controversieel”, zegt Idema over de expositie.

Dierenleed

De monologen van de dieren zijn geschreven door Nederlandse schrijvers. Özcan Akyol kruipt in het venkleed van de Turkse tortel om iets te vertellen over integratie. Tommy Wieringa kroop in de huid van de Aziatische olifant om te schrijven over dierenleed.

Andere auteurs zijn onder anderen Paulien Cornelisse, Ernest van der Kwast, Wilfried de Jong en de Rotterdamse burgemeester Ahmed Aboutaleb (hij schrijft over racisme). De verhalen zijn vervolgens ingesproken door Rotterdammers. Het Natuurhistorisch trok afgelopen voorjaar met een opnamestu-

dio door tien stadswijken: meer dan 175 stadsbewoners spraken een monoloog naar keuze in. De beste stemmen zijn in de tentoonstelling opgenomen. Bij deze expositie, die ook in boekvorm verschijnt, loop je niet langs de dieren. Er staan grote banken om in neer te ploffen. Want al zittend kom je tot rust en ga je écht kijken en luisteren naar de dieren, zo is het idee. En dan kan het gebeuren dat we zomaar iets opsteken van de levenswijsheid van dode dieren.

De expositie is verfrissend, verrassend en soms controversieel

– Johan Idema

Museumconservator Bram Langeveld geeft alvast een voorproefje van de levenslessen van de dieren:

Grote albatros over homoseksueel ouderschap

„Homoseksueel ouderschap is heel normaal bij de albatros. We zien dat als iets menselijks, maar er is een populatie albatrossen onderzocht: ongeveer dertig procent van de paartjes bestaat uit twee vrouwen. Zij brengen samen een jong groot, het is succesvol: het jong vliegt gewoon uit. In de natuur is dit dus niet vreemd.”

Tweevingerige luiaard over mindfulness

„De luiaard heeft de naam lui te zijn. In zekere zin is-ie dat ook, maar hij is vooral zuinig met zijn energie. Hij beweegt genoeg om voedsel te vinden en de omgeving goed te kennen. Wat we van de luiaard kunnen leren? Ook met een kleine input van energie kun je veel bereiken. Alles gaat beter als je wat meer pauze houdt, even ademt en je je bewust bent van je omgeving.”

Vos over voedselzekerheid

„De vos ruikt de laatste decennia op in de stad. Hier eten ze een combinatie van natuurlijk voedsel, zoals konijntjes en vogels, maar ook junkfood. De vos laat ons zien dat - als we creatief zijn en de reststromen in de voedselindustrie slimmer gebruiken - er nog een wereld te winnen valt. Want er wordt nu zó enorm veel voedsel verspild.”

Zeepaardje over emancipatie

„Als je het hebt over de klassieke rolverdeling, dan doet het zeepaardje het helemaal anders. Het mannetje wordt zwanger: hij neemt de eitjes over in de buidel, bevrucht ze én draagt ze bij zich tot ze uitkomen. En dan zorgt hij ook nog eens voor de kleintjes.

Je ziet ook bij mensen dat de man-vrouwverhouding verandert. En dieperliggend: als het op biologisch vlak mogelijk zou zijn, zouden mannen dan ook zwanger moeten worden?”

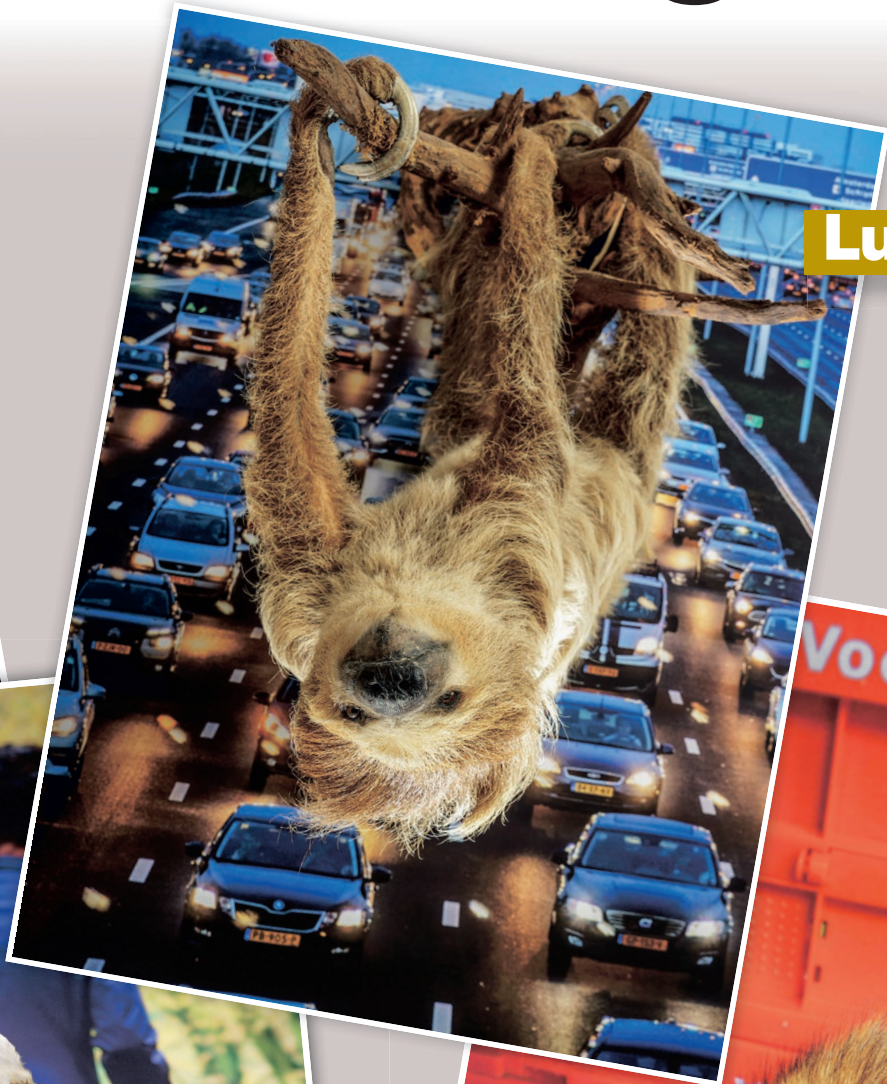
dode dieren

gewoon geen energie'

Zeepaardje

Luiaard

Albatros

Vos

FOTOS MATTHIJS IMMINK